Anexa nr. 3
la statut

Datele privind înființarea Comunei Secuieni, prima atestare documentară, precum și evoluția istorică

Satele de pe teritoriul Comunei Secuieni s-au format și evoluat pe vetrele vechi ale așezărilor din societatea primitivă sau în apropierea acestora.

Un factor natural important cu rol economic în formarea așezărilor, l-au constituit pădurile. Fiecare așezare dispunea de o suprafață de pădure, ceea ce demonstrează că așezările rurale vechi au fost în așa fel alcătuite, încât să dispună de pădure.

Încă din neolitic așezările erau plasate pe fundurile văilor, încât datarea așezărilor din aceasta vreme se bazează pe elemente ceramice descoperite fragmentar.

Ca vechime, satul exista și pe timpul lui Alexandru cel Bun. Prima atestare documentară a satului este din 6 noiembrie 1491, de pe timpul lui Ștefan cel Mare.

Secolul al XVI-lea este bogat în mențiuni documentare despre satul Secuieni.

După ultima împărțire administrativ teritorială generală a țării, comuna Odobești a fost unită cu comuna Secuieni.

Satele Odobești, Secuieni, Berbinceni și Fundeni au fost sate răzășești atestate. Ocupațiile de bază ale localnicilor erau agricultura, creșterea de ovine și bovine, pomicultura, viticultura dar și exploatarea fondului forestier existent.

Prin Legea nr. 67 din 23 martie 2005, din comuna Secuieni se desprinde comuna Odobești, la comuna Secuieni rămânând șase sate componente : Secuieni, Chiticeni, Fundeni, Glodișoarele, Văleni, Berbinceni.